

РЕШЕНИЕ

№ 2525

гр. София, 15.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7907** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/. Делото е образувано по искова молба от А. Б. Н. от С., против Столична община, с искане ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 341 лева, недължимо платена сума по НП № СОА17-РД 11- 4635/11.08.2017г., издадено от зам. кмет на СО. Ищецът твърди, че исквата сума е платена по изпълнително дело № 20198600401033 на ЧСИ, рег. № 860, във връзка с незаконосъобразен акт на СО – посоченото НП, който не е отменен, но бил издаден срещу неизвестно на ищеца лице; претендират се незаконосъобразни действия на и бездействия на СО, като се сочи и основание по чл. 204, ал. 4 от АПК, а твърденията да незаконосъобразни действия са издаване на нищожен акт и е проведено производство по принудително изпълнение при липса на идентитет между ищеца/платец на глобата, наложена с НП – несъответствие на наказвано лице, МПС, форма на акт. Излагат се като незаконосъобразни действия/бездействия от страна на АНО – липса на проверка по отношение идентичността на санкционираното лице, не са спазени от страна на АНО производствени правила по налагане на НП и последващо принудително събиране на сумата.

Претенцията е с основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ – причинени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на орган и длъжностно лице от СО при или по повод изпълнение на административна дейност. Бездействията се обосновават с неизвършване на проверка относно самоличността на административно

наказваното лице и неизвършване на действия по ангажиране на отговорност на действителен нарушител, както и от незаконосъобразни действия на АНО в образуването на изпълнително производство по принудително събиране на наложената глоба.

Искането е да бъде осъдена СО да заплати сумата 341 лева на ищеца, като имуществена вреда, включваща неправилно събраната глоба от 60 лева и разноски по изпълнението за разликата до 341 лева, както и обезщетение за неимуществени вреди по преценка на съда. Претендира се присъждане на разноски по приложени платежни документи за настоящото производство в размер на 600 лева – адвокатски хонорар.

В отговор към исковата молба, ответникът изцяло оспорва исковите претенции със становище за неоснователността им. В отговора са развити подробни съображения за неоснователност на претенцията. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С Решение № 7111/20.11.2019г. по адм. д. № 6434/2019г. на АССГ са отхвърлени като неоснователни и недоказани искове на А. Б. Н., против Столична община с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на сумата от 341 лева. С Решение № 10883/07.08.2020г. по адм. д. № 1190/2020г. на ВАС е отменено Решение № 7111/20.11.2019г. по адм. д. № 6434/2019г. на АССГ, като делото е върнато за ново разглеждане със задължителни за съда указания. Посочено е, че от обстоятелствената част на исковата молба и допълнителната молба от 27.06.19г. следва, че твърденията на ищеца са за вреди от нищожен акт - нищожно НП. Действително, както в исковата молба, така и в уточнителната молба ищецът сочи, че вредите са от незаконосъобразни действия и бездействия на ответника, но при конкретизирането им в съдържанието на молбите, става ясно, че ищецът има предвид административнопроизводствените действия по издаване на НП. Следователно, съдът е сезиран с два обективно съединени иска (единият за заплащане на имуществени вреди, а другият за обезщетяване на неимуществени вреди), предявени при условията на чл.204, ал.3, хипотеза първа АПК. Посочено е още, че съдът следва да се произнесе по основателността на предявените искове, преценявайки и излагайки съображения в мотивите на решението си, нищожно ли е или не НП именно преценявайки извършените действия от длъжностните лица, участвали в производството по издаването му, както и налице ли са бездействия на тези лица за нормативноустановени действия, които следва да са част от това производство, каквато преценка съдът не е направил. Съдът още следва да изиска уточнение от ищеца относно предявения от него иск за неимуществени вреди, в какво се изразяват те и какъв е периодът, в който ищецът ги е търпял.

С молба от 09.09.2020г. от страна на ищеца са направени следните уточнения: период , през който са претърпени неимуществените вреди започва от 16.05.2019г., когато е научил за наложения запор от ЧСИ, и продължава до завеждане на делото на 11.06.2019г. Претенцията за неимуществени вреди се основава на стрес, обиди, накърнено добро име, накърнена репутация пред банки, както и характеристика на ищеца, като водач на МПС.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Б., който поддържа иска на заявените основания. Претендира разноски по делото.

Ответникът Столична община за съдебно заседание редовно призован не изпраща представител.

Представител на СГП дава заключение за основателност на иска.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото, прие следното.

Ищецът, А. Б. Н. твърди, че незаконосъобразно срещу него е било образувано административно наказателно производство, тъй като не е извършвал административно нарушение по чл. 45, ал. 6 от Наредба за организация на движението на територията на СО.

По делото е изискана и приложена административно наказателната преписка от СО, както и препис от изпълнителното дело, по което е събрана сумата, вследствие на предадено от СО НП, което според ответника е влязъл в сила и подлежи на изпълнение.

Видно от приложения АУАН, л. 35 от делото № 6364/2019г. на 02.03.2017г. служител на общинска полиция е установил извършено административно нарушение по чл. 45, ал. 6 от НОДТСО. АУАН е съставен за нарушение, извършено от А. Б. Н., с посочено в акта ЕГН, както и адрес на нарушителя [населено място], [жк], бл. 41. Актът е съставен от актосъставителя на място, предявен и връчен на административно наказваното лице и е подписан от него, както и от един свидетел. Не са правени възражения от нарушителя. Такива не са постъпвали в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. На основание АУАН е издадено НП № СОА17-РД11- 4635/11.08.2017г., издадено от зам. кмет на СО, с което за извършеното нарушение на нарушителя/ищец в настоящото производство е наложено административно наказание глоба в размер на 60 лева.

От администрацията на СО на: 6 и 13 октомври 2017г. по адрес на нарушителя, [населено място], [жк], [жилищен адрес] служители на район О. купел са посетили адреса, видно от приложените протоколи, като е отбелязано, че лицето не е намерено на адреса. На адрес на ищеца е изпратена и покана РОК-ВК08-1146(2) от 08.09.2017г., която не е връчена, видно от отметката на пощенската пратка, че последната не е потърсена.

На 12.04.2019г., видно от приложено на л. 44 от адм. д. № 6434/19г. известие за доставяне с получател А. Б. И. на адрес: С., [жк], [улица], вх. В, ет. 1, ап. 51, но получено от ищеца А. Н., удостоверено с подписа му е получено НП № СОА17-РД 11-4635/11.08.2017г.

Безспорно е, че това е заявения постоянен адрес на ищеца, което е установено от настоящия съдебен състав по направена справка от НБД, удостоверение за постоянен адрес № РОБ19-УГ51-4281/26.07.2019г., като този постоянен адрес е заявен от 17.11.2017г. Дотогава ищецът е имал само настоящ адрес, считано от 02.09.1999г. – С., [жк], № 41А, ет. 3, ап. 11.

Настоящият адрес съвпада с посочения в АУАН, НП и справката НБД. Няма спор, че ЕГН на ищеца посочено в АУАН, НП и НБД не е променян и съответства на А. Б. Н.. Съгласно Закона за гражданската регистрация единният граждански номер (ЕГН) е административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица, съгласно чл. 3, ал.2. Това е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно, като начинът на формиране и редът за даване и промяна на единния граждански номер се определят с Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация по чл. 113, ал.1 от ЗГР. Съгласно чл. 8, ал.1, т. 5 от ЗГР, ЕГН представлява един от основните компоненти на гражданската регистрация, а съгласно чл. 4, ал. 3 от с.з. кметовете са отговорни за гражданската регистрация на територията на Общината. С оглед горното

следва, че кмет на общината по постоянния адрес на лицето е този орган, който има правомощие за отразяване на актуални данни по гражданската регистрация, в това число и за ЕГН (арг. чл. 8, ал.1 от ЗГР). Вписаното в АУАН и в НП ЕГН е действително, не са установени данни за промяната му. Като идентификатор на отделен субект, след като ЕГН отговаря на името на ищеца, по аргумент за по силно основание следва да се приеме, а и това е видно от посочения в АУАН нарушител, че ищецът не оборва адресата на НП, нито прави доказателствени искания в тази връзка. Не е оборена доказателствената сила на АУАН, колкото и нечетливо да е написан. Издаденото НП е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН. Съвпадането на две от три имена, адрес и ЕГН на нарушителя/жалбоподател не могат да се приемат за незаконосъобразно действие от страна на АНО, като длъжностно лице от СО.

Бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, както се твърди в исковата молба, но без да се посочва нормативния акт, а очеводно е, че единствения относим е ЗАНН не се доказва. Напротив в изпълнение на този нормативен акт е издадено НП по отношение на лице, което се идентифицира като ищеца и по отношение на което е съставен АУАН. Ищцовата страна не твърди кражба на лични данни, не оспорва подписа на АУАН, за да се оспори изобщо законосъобразността на акта, а съдът е дал достатъчно ясни указания как се разпределя доказателствената тежест между страните.

По отношение на сочено в исковата молба действие по образувано срещу ищеца административно наказателно производство, като незаконосъобразно такова, от което да се черпят права по приложимостта на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е неоснователно. Органът в изпълнение на законовите си задължения е извършил необходимите действия, произтичащи пряко от нормативен акт за издаване на НП. Съдът намира, че и при допуснатата техническа грешка при посочване на имената, при наличие на други идентифициращи и изискуеми по закон реквизити, ищецът не е в състояние да докаже наличието на който и да било елемент от състава за ангажиране на отговорността на СО по ЗОДОВ.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки: 1.Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие, които съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 и ал. 4 от АПК, следва актът да е отменен по съответния ред, а в хода на производството да се установи незаконосъобразно действие/бездействие на административен орган; 2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца; 3.Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. С оглед разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от

длъжностното лице. Следователно имуществената отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата.

С оглед указанието на ВАС в Решение № 10883/07.08.2020г. по адм. д. № 1190/2020г. за изследване на административнопроизводствените действия по издаване на НП, съдът съобрази следното: казано бе по-горе, че АУАН № 6364/2019г. на 02.03.2017г. е съставен от служител на общинска полиция, който е установил извършено административно нарушение по чл. 45, ал. 6 от НОДТСО. АУАН е съставен за нарушение, извършено от А. Б. Н., с посочено в акта ЕГН, както и адрес на нарушителя [населено място], [жк], бл. 41. Актът е съставен от актосъставителя на място, предявен и връчен на административно наказваното лице и е подписан от него, както и от един свидетел. Издадено е наказателно постановление № СОА17-РД11-4635/11.08.2017г. на А. Б. И.. От събраните по делото доказателства се установява идентитет между А. Б. И. и А. Б. Н., свързан с ЕГН, местоживеене и пр., с изключение на фамилното име. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая съдът намира, че отговорността е ангажирана именно на А. Б. с ЕГН [ЕГН] при липса на допуснати съществени процесуални нарушения.

Тук е мястото където следва да се посочи, че с възлагателно писмо (л. 53 от дам. Д. № 6434/19г.) на основание чл. 426 от ГПК е предадено за събиране наказателно постановление № СОА17-РД11-4635/11.08.2017г. на ЧСИ, като изрично е посочено срещу А. Б. И.. С разпореждане от 14.05.2019г. ЧСИ В. Матова е образувала изпълнително дело срещу А. Б. И.. Последствие, наложените запори върху банкови сметки на А. Б. Н. по същество представляват ексцес на съдебния изпълнител, което пък прекъсва връзката между твърдяното незаконосъобразно действие и настъпилата вреда.

Следователно, не са налице незаконосъобразни действия от страна на служители в администрацията на ответника, още повече липсва причинно следствена връзка между твърдяната вреда и нейния причинител. Обедняването на ищеца (вредата) е настъпила поради действията на ЧСИ, а не на служители от СО. Обратното би било в случай, че доброволно беше заплатил наложената с НП № СОА17-РД11-4635/11.08.2017г. глоба. Липсата на два от елементите от състава на чл. 1 от ЗОДОВ прави безпредметно изследването на претенцията за неимуществени вреди, за които пък от друга страна не са ангажирани каквито и да е доказателства.

По гореизложените съображения, Административен съд София град 28-ми с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло обективно съединените иски на А. Б. Н., против Столична община с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на имуществени и неимуществени вреди.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: